

การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อย
บ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย

The Economic Value Analysis from Bulk Sales to Middlemen of Sugarcane Farmers at
Ban Wang Lao Hua Fai, Erawan Sub-district, Erawan District, Loei province

นางสาวเนตรชนก หาแก้ว¹ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วรินทร์ธร โตพันธ์²

Netchanok Hakaew¹, Ass.Prof.Dr.Warintorn Tophan²

E-mail: sb6340901104@lru.ac.th¹, warinjib@gmail.com²

โทรศัพท์: 09-6028-3684, 08-1284-9854

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ ผลตอบแทนและความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างจากเกษตรกรจำนวน 18 ครอบครัว วิเคราะห์ข้อมูลด้วยความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ต้นทุนผลตอบแทน และใช้วิธีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV), อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) และหาอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (BCR) เพื่อประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

ผลการศึกษาพบว่า ต้นทุนการผลิตในการปลูกอ้อยเฉลี่ย 3 ปี ตั้งแต่ต่อ 1-3 เป็นจำนวนเงิน 7,482.11 บาท/ไร่ หรือคิดเป็นต้นทุนเฉลี่ย 575.55 บาท/ตัน มีผลตอบแทนเฉลี่ย 822 บาท/ตัน มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) มีค่าเท่ากับ 72,217.70 บาท ซึ่งมีมูลค่ามากกว่า 0 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return : IRR) พบว่ามีค่าร้อยละ 18.82 ซึ่งมากกว่าอัตราคิดลด (r) ที่มีค่าร้อยละ 6.59 โดยอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อค่าใช้จ่าย (Benefit Cost Ratio : B/C Ratio) พบว่ามีค่าอัตราส่วน 1.11 ซึ่งมากกว่า 1 จึงสรุปได้ว่า การขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางมีความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์

คำสำคัญ: ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์, ต้นทุน, ผลตอบแทน, การขายเหมาอ้อย

Abstract

This research aims to study the economic cost, returns, and worthiness of bulk sales to the middlemen of Wang Lao Hua Fai sugarcane farmers, Erawan Sub-district, Erawan District, Loei Province. Data were collected using a structural interview with 18 farmers. Data were analyzed by frequency, percentage, mean, cost, and return analysis and also using net present value (NPV), internal rate of return (IRR), and Cost-Benefit Ratio (BCR) to evaluate the economic value of the bulk sale of sugarcane to middlemen.

The study found that The average cost of production in sugar cane planting for 3 years from stump 1-3 is 7,482.11 baht/rai or an average cost of 575.55 baht/ton with an average return of 822 baht/ton. Net Present Value (NPV) is equal to 72,217.70 baht, which is greater than 0. When considering the internal rate of return (IRR), it is found that it is 18.82 percent, which is higher than the discount rate (r) which is 6.59 percent. The Benefit Cost Ratio: B/C Ratio was found to be 1.11, which was greater than 1. Therefore, it could be concluded that The bulk sale of sugarcane to middlemen is economically valuable.

Keywords: The Economic Value, Cost, Benefit, Bulk Sale of Sugarcane

¹ นักศึกษา หลักสูตรเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

² ผู้ช่วยศาสตราจารย์ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย

ความเป็นมาของปัญหา

อ้อย เป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่สำคัญของประเทศไทย เนื่องจากอ้อยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้หลากหลายเป็นวัตถุดิบหลักในการผลิตน้ำตาลทรายและใช้เป็นพลังงานทดแทนที่มีความสำคัญกับระบบเศรษฐกิจเป็นอย่างมาก นอกจากนี้อ้อยยังเป็นพืชอุตสาหกรรม เช่น การผลิตไฟฟ้า ไบโอดี กระดาษ สุนัข และผลิตภัณฑ์อาหาร เป็นต้น ประเทศไทยได้ขยายพื้นที่เพาะปลูกอ้อยอย่างต่อเนื่องเพื่อรองรับการส่งออกและรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรมแปรรูปอ้อยตามความต้องการในตลาดส่งออก เห็นได้จากในปี 2564 มีพื้นที่ปลูกอ้อยโดยรวมทั้งประเทศจำนวน 10.8 ล้านไร่ โดยแบ่งออกเป็นอ้อยส่งโรงงาน 9.7 ล้านไร่และปลูกอ้อยทำพันธุ์ 1.1 ล้านไร่ (สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย, 2564)

ภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีพื้นที่ปลูกอ้อยรวมทั้งหมดมากที่สุด คือ 4,594,444 ไร่ จากทั่วทุกภูมิภาคในประเทศไทยและจังหวัดเลยมีพื้นที่ปลูกอ้อยรวมทั้งหมดเป็นอันดับที่ 7 ของภูมิภาค คือ 302,132 ไร่ ในอำเภอเอราวัณมีการปลูกอ้อยเป็นอันดับต้นๆในเขตจังหวัดเลยมีพื้นที่ปลูกอ้อยรวมทั้งหมดเป็นอันดับที่ 3 คือ 54,984 ไร่ ซึ่งชี้ให้เห็นว่าเกษตรกรในอำเภอเอราวัณนิยมปลูกอ้อยกันเป็นจำนวนมากสาเหตุหนึ่งเนื่องมาจากการปลูกอ้อยนั้นปลูกง่าย ดูแลรักษาง่าย เก็บเกี่ยวผลผลิตได้ง่ายและรวดเร็ว มีขั้นตอนในการปลูกและการเก็บเกี่ยวที่ไม่ยุ่งยากเมื่อเทียบกับมันสำปะหลัง ลงทุนซื้อพันธุ์อ้อยมาเพียงไม่กี่ครั้งก็สามารถทำให้ได้ต้นอ้อยต้นใหม่ไปขายได้อีก 2-3 ครั้งต่อการเก็บเกี่ยวผลผลิต ในครั้งต่อไปต่อการปลูก สามารถใช้พันธุ์อ้อยพันธุ์เดิมในการปลูกได้ใหม่ ไม่สิ้นเปลืองพันธุ์อ้อย ซึ่งในการเก็บเกี่ยวผลผลิตไปจำหน่ายสำหรับเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลยส่วนใหญ่มีการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางหรือนายหน้ารับซื้ออ้อยซึ่งเรียกว่า “เครน อ้อย” คือ การที่เกษตรกรชาวไร่อ้อยลงมือปลูกอ้อยด้วยตนเอง บำรุงดูแลรักษาเอง แต่ไม่ได้เก็บเกี่ยวผลผลิตด้วยตนเองและไม่ได้นำไปจำหน่ายด้วยตนเองซึ่งเกษตรกรชาวไร่อ้อยจะไม่มีค่าใช้จ่ายเกิดขึ้นระหว่างการเก็บเกี่ยวผลผลิตและการขายผลผลิต เนื่องจากจะมีพ่อค้าคนกลางมารับเหมาอ้อย พ่อค้าคนกลางจะทำการเก็บเกี่ยวผลผลิตให้และนำไปจำหน่ายขายยังโรงงานที่รับซื้ออ้อย การขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยนั้น พ่อค้าคนกลางหรือเครนอ้อยจะให้ราคาซื้ออ้อยในราคาหน้าโรงงานและพ่อค้าคนกลางยังต้องหักในส่วนของค่าจ้างแรงงานออก ทำให้เกษตรกรชาวไร่อ้อยที่บ้านวังเลาหัวฝายได้ราคาซื้ออ้อยจากพ่อค้าคนกลางในราคาที่ถูกลงและส่งผลให้เกษตรกรได้รับค่าตอบแทนจากการขายเหมาอ้อยนั้นน้อย แต่ถึงอย่างไรก็ตามเกษตรกรชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่ไม่ได้ใส่ใจในเรื่องของส่วนต่างในการหักราคาซื้ออ้อยมากนัก เนื่องจากเกษตรกรชาวไร่อ้อยส่วนใหญ่เน้นต้องการได้ผลตอบแทนที่รวดเร็วทันใจ ไม่ต้องลงทุนและลงแรงในการเก็บเกี่ยวผลผลิตด้วยตนเอง แต่ต้องการได้ผลตอบแทนที่สูงและได้ผลตอบแทนที่รวดเร็ว โดยที่ไม่ได้คำนึงถึงผลตอบแทนหรือความคุ้มค่าอย่างรอบคอบ

จากการทบทวนวรรณกรรมที่ผ่านมา พบว่ามีงานวิจัยที่ทำการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนในการปลูกอ้อยหลายงาน ได้แก่ งานวิจัยของณัชนันท์ อัครเดชาพนิช และ ทมัส แสงสว่าง (2564) ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกอ้อยของชาวไร่อ้อยในอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ปีการเพาะปลูก 2562/2563 และงานวิจัยของยุวรีย์ เขตวิจารย์ (2562) ได้ทำการศึกษารายละเอียด ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตอ้อยโรงงานของเกษตรกรรายย่อยในเขตพื้นที่อำเภอกุมภวาปี จังหวัดอุดรธานี และงานวิจัยของ พชรินทร์ เบ้าหิน (2562) ได้ทำการศึกษารายละเอียด การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ และอีกทั้งงานวิจัยของสุสิทธิ์ กุศลคุ้มและกาญจนา เศรษฐนันท์ (2555) ได้ทำการศึกษารายละเอียด การศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนในการผลิตอ้อยเข้าสู่โรงงานของชาวไร่อ้อย รายย่อยในเขตพื้นที่ตำบลบัวขาว อำเภอภูผินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ โดยทั้งสี่งานมีวัตถุประสงค์ในการศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนในการปลูกอ้อยเท่านี้ไม่ได้มีการศึกษาความคุ้มค่าทางด้านเศรษฐศาสตร์โดยเฉพาะในกรณีที่มีการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

จากปัญหาและการทบทวนวรรณกรรมที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีวัตถุประสงค์เพื่อที่จะศึกษาความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย ทั้งนี้ข้อมูลที่ได้สามารถนำไปเป็นแนวทางสำหรับเกษตรกรเพื่อพิจารณาความคุ้มค่าจากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางและหาแนวทางที่จะได้รับผลตอบแทนจากการขายอ้อยด้วยวิธีการอื่นๆ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาด้านทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย
2. เพื่อศึกษาผลตอบแทนจากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย
3. เพื่อศึกษาความคุ้มค่าการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประเภทของการวิจัย
เป็นการวิจัยเชิงปริมาณโดยมีการอธิบายในรูปแบบแผนภูมิและรูปแบบตาราง
2. ประชากรที่ใช้ในการศึกษา
คือ เกษตรกรชาวไร่อ้อยที่หมู่บ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย จำนวน 18 ครัวเรือน (วิจัย ปานสูงเนิน, สัมภาษณ์, 2565)
3. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล
เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล คือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structural Interview) โดยมีข้อคำถามประกอบไปด้วย 4 ส่วน ได้แก่
ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร
ส่วนที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับต้นทุนในการปลูกอ้อยและการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง
ส่วนที่ 3 ข้อมูลเกี่ยวกับผลตอบแทนจากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง
ส่วนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเพิ่มเติมจากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

แบบสัมภาษณ์ดังกล่าวได้ผ่านการตรวจสอบคุณภาพโดยผู้วิจัยการนำร่างแบบสัมภาษณ์ไปให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัยตรวจสอบและนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญทางด้านเศรษฐศาสตร์อีก 3 ท่านตรวจเพื่อหาค่า IOC (Item-Objective Congruence Index) ก่อนนำเก็บรวบรวมข้อมูลพบว่ามีความเกินกว่า 0.5 ซึ่งถือว่าแบบสัมภาษณ์มีความน่าเชื่อถือ

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล
เก็บรวบรวมข้อมูลแบบปฐมภูมิจากการสัมภาษณ์เกษตรกรชาวไร่อ้อยที่หมู่บ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย จำนวน 18 ครัวเรือน เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร ได้แก่ เพศ อายุ จำนวนปีที่ปลูกอ้อย จำนวนที่ดินที่ปลูกอ้อย ระดับการศึกษา สถานภาพการถือครองที่ดิน ระยะเวลาในการปลูก แหล่งที่มาของรายได้หลัก แหล่งเงินทุนที่นำมาปลูกอ้อย ต้นทุนและผลตอบแทนของเกษตรกรชาวไร่อ้อยที่หมู่บ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
5.1 ข้อมูลทั่วไป ใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ความถี่
5.2 ข้อมูลด้านต้นทุน ใช้สถิติเชิงพรรณนาในการวิเคราะห์ ได้แก่ ร้อยละและค่าเฉลี่ย นำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาคำนวณหาต้นทุนรวม ต้นทุนขัดแฉ่งทั้งหมด (ต้นทุนทางตรง) ต้นทุนไม่ขัดแฉ่งทั้งหมด (ต้นทุนทางอ้อม) ต้นทุนเฉลี่ยต่อไร่ โดยหาต้นทุนค่าเสียโอกาสจากการใช้แรงงานของตนเอง, ค่าเสียโอกาสจากการใช้ที่ดินของตนเองและหาต้นทุนค่าเสียโอกาสจากอัตราดอกเบี้ยเงินฝากประจำ 12 เดือน เฉลี่ยร้อยละ 1 ข้อมูล ณ วันที่ 24 ธันวาคม 2565 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2565)

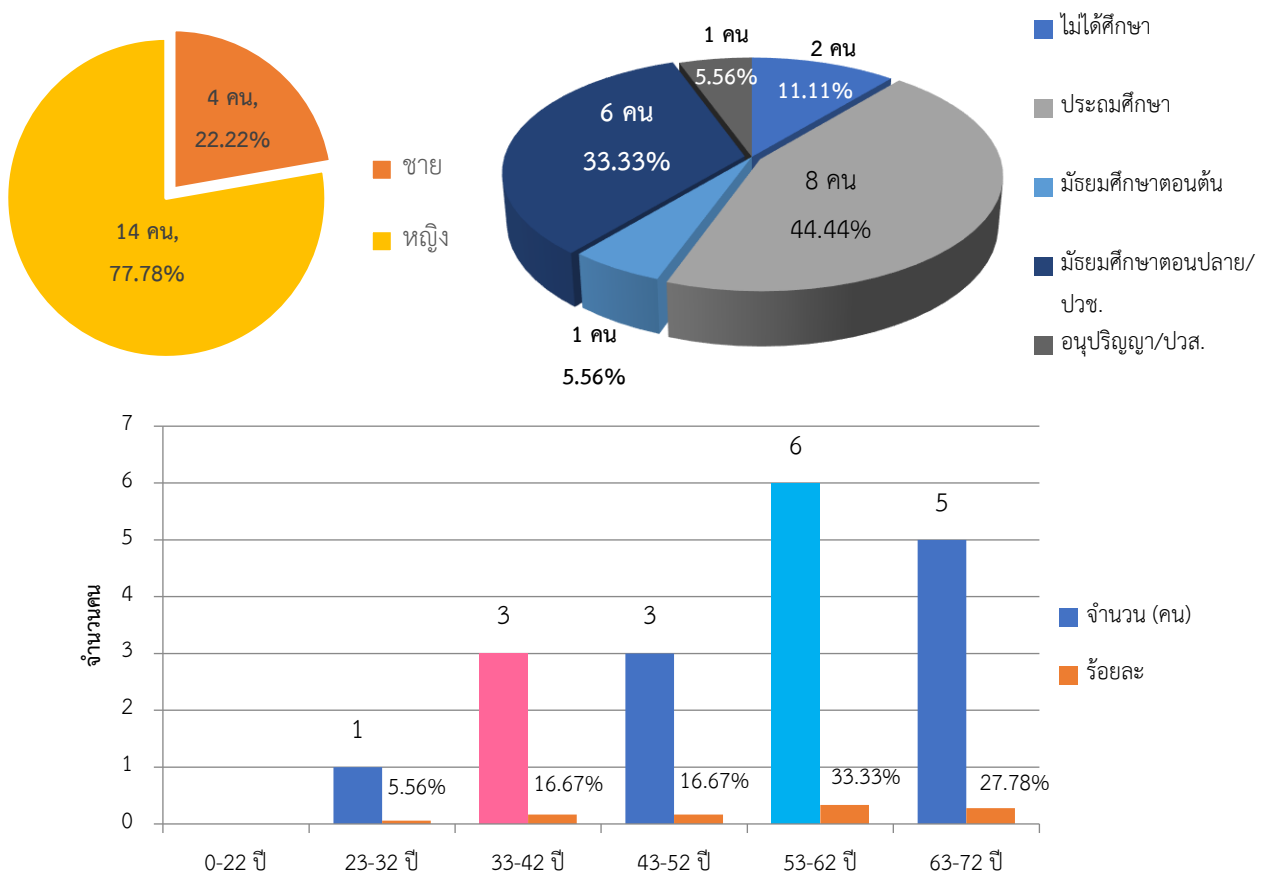
5.3 ข้อมูลด้านผลตอบแทน วิเคราะห์โดยการนำข้อมูลจากแบบสัมภาษณ์มาคำนวณหาผลตอบแทนที่เกษตรกรได้รับ หลังจากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value: NPV), อัตราผลตอบแทนภายใน (Internal Rate of Return: IRR) และหาอัตราส่วนผลตอบแทนต่อต้นทุน (Benefit – Cost Ratio: BCR) เพื่อประเมินความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย จากการสัมภาษณ์เกษตรกรจำนวน 18 ครัวเรือน สามารถอธิบายได้ดังต่อไปนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร

จากการวิเคราะห์ด้วยค่าความถี่และร้อยละพบว่าเกษตรกรผู้ให้สัมภาษณ์ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงคิดเป็นร้อยละ 77.78 มีการศึกษาอยู่ในระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 44.44 และมีอายุ 53-62 ปี ดังภาพที่ 1

ภาพที่ 1 จำแนกสถานะตามเพศ อายุ และการประกอบอาชีพ

เกษตรกรส่วนใหญ่จะใช้ที่ดินของตนเองในการปลูกอ้อย คิดเป็นร้อยละ 94.44 โดยมีพื้นที่ปลูกอ้อยโดยเฉลี่ย 14 ไร่ มีประสบการณ์ในการปลูกอ้อยเฉลี่ยประมาณ 6-10 ปี ใช้ระยะเวลาต่อการรอบการผลิ 8-17 วัน

เกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝายทั้งหมด 18 ครัวเรือน มีอาชีพหลัก คือ เกษตรกร โดยส่วนใหญ่จะไม่มีอาชีพเสริม คิดเป็นร้อยละ 55.56 มีบางส่วนทำอาชีพเสริม คือ ขายลอตเตอรี่ คิดเป็นร้อยละ 16.67 และที่เหลือเป็นอาชีพเสริมอื่นๆซึ่งแตกต่างกันออกไป เช่น รับจ้างทั่วไป, ขับรถรับจ้าง, ค้าขาย, รับจ้างกรีดยางและรับสีข้าว เกษตรกรมีรายได้จากอาชีพหลักเฉลี่ยตั้งแต่ 30,000-229,999 บาทต่อปี ส่วนเกษตรกรผู้ที่มีรายได้เสริมโดยส่วนใหญ่มีรายได้จากอาชีพเสริมเฉลี่ย 20,000-49,999 บาทต่อปี รวมรายได้

ทั้งหมดทั้งจากอาชีพหลักและอาชีพเสริมโดยเฉลี่ย 50,000-249,999 บาทต่อปี แหล่งเงินทุนที่นำมาปลูกอ้อยส่วนใหญ่เป็นเงินทุนของตนเองทั้งหมดคิดเป็นร้อยละ 83.33 สำหรับแหล่งการกู้ยืมเงินลงทุนส่วนใหญ่มาจากธนาคาร เงินลงทุนเริ่มแรกในการปลูกอ้อยโดยเฉลี่ยประมาณ 150,000 บาท แรงจูงใจในการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางพบว่าส่วนใหญ่ขาดแคลนแรงงาน ตัดไปขายเองไม่ไหว เพราะอายุเยอะแล้ว มีเครื่องมือทางการเกษตรที่ไม่เพียงพอต่อการตัดอ้อยไปขายเอง การขายเหมาอ้อยสะดวกสบาย ได้เงินรวดเร็ว

2. ผลการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

ในการปลูกอ้อยขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอรือเสาะ จังหวัดเลย จะทำการปลูกอ้อย 1 รอบการผลิตต่อปี แต่ละรอบการผลิตจะผลิตอ้อยได้ 185 ตันต่อปี มีจำนวนพื้นที่ในการปลูกอ้อยเฉลี่ยประมาณ 14 ไร่ และมีจำนวนผลผลิตในแต่ละไร่ประมาณ 13 ตันต่อไร่ โดยมีต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์เฉลี่ยต่อไร่ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 แสดงการวิเคราะห์ต้นทุนการปลูกอ้อยเฉลี่ยต่อไร่ของชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย

ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์	บาท/ไร่				ร้อยละ
	อ้อยปลูกใหม่	อ้อยต่อปี 1	อ้อยต่อปี 2	เฉลี่ย 3 ปี	
1. ต้นทุนชัดเจน (ต้นทุนทางตรง)					
ค่าเสื่อมราคา	682.01	682.01	682.01	682.01	9.12%
ค่าปุ๋ย	1,425.00	1,425.00	1,425.00	1,425.00	19.05%
ค่ายาฆ่าหญ้า	1,833.00	1,833.00	1,833.00	1,833.00	24.50%
ค่าเตรียมพื้นที่อ้อย	3,589.00	0.00	0.00	1,196.33	15.99%
ค่าใช้จ่ายในการสูบน้ำ	705.00	705.00	705.00	705.00	9.42%
ค่าจ้างแรงงาน (จ้างคนนิตยาก็จัดวัชพืช)	899.21	899.21	899.21	899.21	12.02%
ค่าจ้างไถพรวนดิน	660.00	0.00	0.00	220.00	2.94%
รวมต้นทุนชัดเจน	9,793.22	5,544.22	5,544.22	6,960.56	93.03%
2. ต้นทุนไม่ชัดเจน (ต้นทุนทางอ้อม)					
ค่าเสียโอกาสจากดอกเบี้ยเงินฝากจากอุปกรณ์	93.73	93.73	93.73	93.73	1.25%
ค่าเช่าที่ดิน (ค่าเสียโอกาส)	63.83	63.83	63.83	63.83	0.85%
ค่าเสียโอกาสจากดอกเบี้ยเงินฝากจากต้นทุนผันแปร	6.51	48.62	48.62	34.58	0.46%
ค่าแรงงานของตนเองในการปลูก	80.93	0.00	0.00	26.98	0.36%
ค่าแรงงานของตนเองในการใส่ปุ๋ย	158.36	158.36	158.36	158.36	2.12%
ค่าแรงงานของตนเองในการถางหญ้าฉีดพ่นยาฆ่าหญ้า (ขั้นตอนในการกำจัดวัชพืช)	125.00	125.00	125.00	125.00	1.67%
ค่าแรงงานของตนเองในขั้นตอนอื่นๆ (การสูบน้ำ)	19.07	19.07	19.07	19.07	0.25%
รวมต้นทุนไม่ชัดเจน	547.43	508.61	508.61	521.55	6.97%
รวมต้นทุนทั้งหมด (บาท/ไร่)	10,340.65	6,052.84	6,052.84	7,482.11	100.00%
ต้นทุนเฉลี่ย /ตัน	575.55				

จากตารางที่ 1 สามารถแยกต้นทุนของต่ออ้อยในแต่ละปีที่ปลูกอ้อยเฉลี่ย 2-3 ปี จากต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ทั้งหมดสำหรับอ้อยปลูกใหม่เป็นต้นทุนชัดเจน 9,793.22 บาทต่อไร่ ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าอ้อยต่อปีที่ 1 และอ้อยต่อปีที่ 2 เป็นต้นทุนชัดเจน 5,544.22 บาทต่อไร่ โดยเฉลี่ย 3 ปี เป็นต้นทุนชัดเจน 6,960.56 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 93.03 และสำหรับอ้อยปลูกใหม่เป็นต้นทุนไม่ชัดเจน 547.43 บาทต่อไร่ ซึ่งมีต้นทุนสูงกว่าอ้อยต่อปีที่ 1 และอ้อยต่อปีที่ 2 เป็นต้นทุนไม่ชัดเจน 508.61 บาทต่อไร่ โดยเฉลี่ย 3

ปี เป็นต้นทุนไม่ขัดแย้ง 521.55บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 6.97 รวมต้นทุนทั้งหมดสำหรับอ้อยปลูกใหม่ 10,340.65 บาทต่อไร่ รวมต้นทุนทั้งหมดอ้อยต่อปีที่ 1 และอ้อยต่อปีที่ 2 มีต้นทุนที่เท่ากัน คือ 6,052.84บาทต่อไร่ และรวมต้นทุนทั้งหมดเฉลี่ย 3 ปี คือ 7,482.11 ซึ่งจะเห็นว่าการลงทุนในการปลูกอ้อยใหม่จะลงทุนสูงกว่าอ้อยโต โดยมีต้นทุนขัดแย้งมากกว่าต้นทุนไม่ขัดแย้ง เมื่อวิเคราะห์ในรายละเอียดของต้นทุนประเภทต่างๆ พบว่า สำหรับอ้อยปลูกใหม่มีค่าเตรียมพันธุ์อ้อยมากที่สุด เป็นจำนวนเงิน 3,589 บาทต่อไร่ รองลงมา คือ ค่ายากำจัดวัชพืช เป็นจำนวนเงิน 1,833 บาทต่อไร่ และน้อยที่สุด คือ ค่าเสียโอกาสจากดอกเบี้ยเงินฝากจากต้นทุนผันแปร เป็นจำนวนเงิน 6.51 บาทต่อไร่ สำหรับอ้อยโตจะมีค่ายากำจัดวัชพืชมากที่สุด เป็นจำนวนเงิน 1,833 บาทต่อไร่ รองลงมา คือ ค่าปุ๋ย เป็นจำนวนเงิน 1,425 บาทต่อไร่ และน้อยที่สุด คือ ค่าเตรียมพันธุ์อ้อย, ไม่มีค่าใช้จ่ายสำหรับค่าจ้างไถพรวนดินและค่าเสียโอกาสจากค่าแรงงานของตนเองในการปลูกเกิดขึ้นสำหรับอ้อยโตในปีถัดไปและการปลูกอ้อยเฉลี่ย 3 ปี มีค่ายากำจัดวัชพืชมากที่สุด เป็นจำนวนเงิน 1,833 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 24.50 รองลงมา คือ ค่าปุ๋ย เป็นจำนวนเงิน 1,425 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 19.05 และน้อยที่สุด คือ ค่าเสียโอกาสจากค่าแรงงานของตนเองในขั้นตอนการสูบน้ำ เป็นจำนวนเงิน 19.07 บาทต่อไร่ คิดเป็นร้อยละ 0.25 โดยมีต้นทุนต่อไร่เฉลี่ย 575.55 บาทต่อตัน สำหรับอ้อยปลูกใหม่มีต้นทุนต่อปีเฉลี่ย 782.54 บาทต่อตัน และสำหรับอ้อยโตมีต้นทุนต่อปีเฉลี่ย 458.05 บาทต่อตัน ในขณะที่พ่อค้าคนกลางให้ราคาขายอ้อยแบบเหมาโดยเฉลี่ยตันละ 822 บาทต่อตัน

3. ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลาง

ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อย บ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ในระยะเวลา 6 ปี โดยนำระดับราคาเฉลี่ยที่เกษตรกรได้รับจากที่พ่อค้าคนกลางให้ราคาขายอ้อยแบบเหมาโดยเฉลี่ยตันละ 822 บาทต่อตัน และนำผลผลิตเฉลี่ยต่อปี 185 ตันมาใช้ในการวิเคราะห์ผลการวิเคราะห์ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 แสดงผลตอบแทนของการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

ปี	ราคาต่อตัน	ผลผลิต/ปี	ผลตอบแทนทั้งหมด (บาท/ปี)
1	822	185	152,070.00
2	822	185	152,070.00
3	822	185	152,070.00
4	822	185	152,070.00
5	822	185	152,070.00
6	822	185	152,070.00

จากตารางที่ 2 การวิเคราะห์ผลตอบแทนจากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางทั้งหมดได้จากการนำเอาข้อมูลราคาขายเหมาอ้อยและผลผลิตต่อปีมาวิเคราะห์ แต่ราคาต่อตันโดยเฉลี่ยคงที่และทุกปีเกษตรกรคาดว่าผลผลิตจะคงที่หรือในแต่ละปีอาจจะมีการปรับเปลี่ยน/ลดลงไม่ต่างกันมากนักขึ้นอยู่กับกาใส่ปุ๋ยและการกำจัดวัชพืชที่ปกคลุมอ้อย ทำให้มีผลตอบแทนที่ได้จากการขายเหมาอ้อย 152,070 บาทต่อปี

4. ผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลาง

ในการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์การการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย การวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ในการศึกษาครั้งนี้ทำการวิเคราะห์ด้วยมูลค่า

ปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) และอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) และหลักเกณฑ์การประเมินจะทำการคำนวณผลตอบแทนและต้นทุนให้เป็นมูลค่าปัจจุบันเสียก่อนโดยใช้อัตราคิดลด (Discount Rate) ร้อยละ 6.59 ซึ่งเป็นอัตราดอกเบี้ยลูกค้ายาวใหญ่ขั้นต่ำ (Minimum Loan Rate : MLR) โดยเฉลี่ยของธนาคารแห่งประเทศไทย ในปี 2565

หลังจากนั้นทำการวิเคราะห์มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (Present Value Benefits :PVB) และมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน (Present Value Costs :PVC) เพื่อหามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) และอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) ผลการศึกษาดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB) และมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน (PVC) มูลค่าปัจจุบันสุทธิ (NPV) อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR) และอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อค่าใช้จ่าย (B/C Ratio) ของการขยายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลาง

ปีที่	รายรับ (B)	ต้นทุน (C)	เงินสดรับสุทธิ	มูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB)	มูลค่าปัจจุบันของต้นทุน (PVC)
0	0	150,000.00	- 150,000.00	-	150,000.00
1	152,070.00	฿144,769.11	7,300.89	142,669.10	135,819.55
2	152,070.00	฿84,739.76	67,330.24	133,849.37	74,586.46
3	152,070.00	฿84,739.76	67,330.24	125,574.86	69,975.56
4	152,070.00	฿144,769.11	7,300.89	117,811.89	112,155.73
5	152,070.00	฿84,739.76	67,330.24	110,528.81	61,591.27
6	152,070.00	฿84,739.76	67,330.24	103,695.97	57,783.73
ผลรวม				734,130.00	661,912.31
NPV					72,217.70
IRR					18.82%
B/C					1.11

จากตารางที่ 3 พบว่ามูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB) ตลอดระยะเวลา 6 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 734,130 บาท โดยเกิดจากการวิเคราะห์ผลตอบแทนที่คาดว่าจะคงที่ มูลค่าปัจจุบันของต้นทุน PVC ตลอดระยะเวลา 6 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 661,912.31 บาท โดยเกิดจากการวิเคราะห์ต้นทุนการผลิตในแต่ละปีจะไม่เท่ากัน เนื่องจากอ้อยสามารถทำได้ตั้งแต่ต้นอ้อยต้นใหม่หรือเรียกว่าอ้อยตอซึ่งสามารถนำไปขายได้อีก 2-3 ครั้ง อ้อยปลูกใหม่ปีที่ 1 จะมีต้นทุนเฉลี่ยต่อต้นสูงกว่าอ้อยตอ 2 และอ้อยตอ 3 สาเหตุมาจากการปลูกอ้อยในปีแรกจะมีค่าเตรียมพันธุ์อ้อยและค่าจ้างไถพรวนดินจึงทำให้มีต้นทุนที่สูงส่งผลให้ต้นทุนทั้งหมดในปีที่ 1 มีต้นทุนที่สูงกว่าปี 2-3 คือ 144,769.11 บาทต่อปี ส่วนในปีที่ 4 คือเป็นปีที่เริ่มลงทุนปลูกอ้อยใหม่โดยมีค่าเตรียมพันธุ์อ้อยและค่าจ้างไถพรวนดิน จึงทำให้มีต้นทุนเหมือนกับปีที่ 1

เมื่อนำค่า PVB และ PVC มาวิเคราะห์เพื่อหาความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากค่ามูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) พบว่ามีค่าเท่ากับ 72,217.70 บาท ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วมีมูลค่า NPV > 0 เมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return : IRR) พบว่ามีค่าร้อยละ 18.82 ซึ่งมากกว่าอัตราคิดลด (r) ที่มีค่าร้อยละ 6.59 โดยอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อค่าใช้จ่าย (Benefit Cost Ratio : B/C Ratio) พบว่ามีค่าอัตราส่วน 1.11 ซึ่งมากกว่า 1 จึงสรุปได้ว่า การขยายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางมีความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์

อภิปรายผลการศึกษา

จากผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

จากผลการศึกษาจะเห็นได้ว่า ต้นทุนของอ้อยปลูกใหม่ส่วนใหญ่มาจากต้นทุนทางตรง ประกอบด้วยค่าเตรียมพื้นที่อ้อยมากที่สุด เป็นจำนวนเงิน 3,589 บาทต่อไร่ จะพบว่าต้นทุนของอ้อยปลูกใหม่มีต้นทุนที่สูงกว่าอ้อยต่อเนื่องจากการปลูกอ้อยในปีแรกจะมีค่าเตรียมพื้นที่อ้อยและค่าจ้างไถพรวนดินจึงทำให้มีต้นทุนที่สูงกว่าอ้อยต่อเนื่องในปีถัดไป นอกจากนี้สำหรับอ้อยต่อต้นทุนส่วนใหญ่มาจากต้นทุนทางตรงจะมีค่าจ้างกำจัดวัชพืชมากที่สุด เป็นจำนวนเงิน 1,833 บาทต่อไร่ โดยมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของพัชรินทร์ เบ้าหิน (2562) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์ต้นทุนกิจกรรมและผลตอบแทนของเกษตรกรผู้ปลูกอ้อย อำเภอภูเขียว จังหวัดชัยภูมิ โดยพบว่าต้นทุนส่วนใหญ่มาจากค่าแรงงานที่เป็นต้นทุนทางตรงประกอบด้วยค่าแรงงานเหมาถดอ้อยมากที่สุด อีกทั้งยังมีค่าแรงงานจ้างเหมาเตรียมดิน ค่าแรงงานในการปลูกอ้อยปีแรกสูงกว่าอ้อยต่อ ซึ่งอ้อยต่อจะมีค่าแรงงานในการกำจัดวัชพืชเป็นส่วนใหญ่และยังมีความสอดคล้องในเรื่องข้อมูลทั่วไปของเกษตรกร มีการประกอบอาชีพเสริมอื่นๆนอกจากปลูกอ้อย เช่น ค้าขาย รับจ้างทั่วไป เป็นต้น โดยส่วนใหญ่จะใช้พื้นที่ของตนเองในการปลูกอ้อยและมีประสบการณ์ในการปลูกอ้อยเฉลี่ย 10 ปี เกษตรกรปลูกอ้อยโดยการจ้างเหมาโดยใช้รถปลูกอ้อยเช่นเดียวกันกับเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย และการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางพบว่าไม่เกิดต้นทุนการเก็บเกี่ยวอ้อยทั้งต้นทุนทางตรงและ ต้นทุนทางอ้อม เนื่องจากพ่อค้าคนกลางจะจัดหาแรงงานมาเก็บเกี่ยวผลผลิตให้และนำไปจำหน่ายยังโรงงานที่รับซื้ออ้อยเอง ซึ่งไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของสุสิทธิ์ กุศลคุ้มและกาญจนา เศรษฐนันท์ (2555) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตอ้อยเข้าสู่โรงงานของชาวไร่อ้อย รายย่อยในเขตพื้นที่ตำบลบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่า มีต้นทุนในการเก็บเกี่ยวอ้อย 2,077.50 บาท/ไร่ เพราะการขายเหมาอ้อยจะไม่เกิดต้นทุนในการเก็บเกี่ยวเหมือนงานวิจัยของสุสิทธิ์ กุศลคุ้มและกาญจนา เศรษฐนันท์ (2555)

ในการวิเคราะห์ผลตอบแทนของการขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรบ้านวังเลาหัวฝาย ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ในระยะเวลา 6 ปี พบว่าผลตอบแทนผลผลิตจะคงที่ มีราคาขายเหมาเฉลี่ย 822 บาท/ตัน ซึ่งมีราคาค่อนข้างต่ำเมื่อเทียบกับต้นทุนการผลิต โดยเฉพาะอ้อยปลูกใหม่ในปีแรกที่มีต้นทุนเฉลี่ยค่อนข้างสูงเนื่องจากการปลูกอ้อยในปีแรกจะมีค่าเตรียมพื้นที่อ้อยและค่าจ้างไถพรวนดิน ซึ่งมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของณัชนันท์ อัครเดชพาณิชย์ และ ทมัส แสงสว่าง (2564) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การวิเคราะห์หาต้นทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกอ้อยของชาวไร่อ้อยในอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ได้กล่าวว่า ต้นทุนในการปลูกอ้อยค่อนข้างสูงเมื่อเทียบกับผลตอบแทนเบื้องต้นที่ได้รับเพราะมีค่าจ้างแรงงานในการเพาะปลูกอ้อย ด้านผลตอบแทน ชาวไร่อ้อยมีผลผลิตต่อไร่อยู่ในเกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำทำให้ได้ผลตอบแทนต่อไร่ต่ำ จากการวิจัยพบว่า มีกำไรเฉลี่ยต่อไร่ เป็นจำนวนเงิน 1,986.90 บาท/ไร่ มีต้นทุนผันแปรที่สูงเนื่องจากต้องใช้เครื่องมือในการทำไร่อ้อยเป็นหลักรวมถึงต้นทุนค่าแรงงาน ค่าอุปกรณ์และค่าขนส่ง และในการวิเคราะห์ผลตอบแทนของการขายเหมาอ้อยยังมีความสอดคล้องกับงานวิจัยของสุสิทธิ์ กุศลคุ้มและกาญจนา เศรษฐนันท์ (2555) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทนในการผลิตอ้อยเข้าสู่โรงงานของชาวไร่อ้อย รายย่อยในเขตพื้นที่ตำบลบัวขาว อำเภอกุฉินารายณ์ จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่าผลตอบแทนมีความใกล้เคียงกันเฉลี่ย 12,836.80 บาท/ไร่ มีราคาเฉลี่ย 1,136.00 บาท/ตัน แต่ผลตอบแทนเฉลี่ยจากการขายเหมาอ้อยจะต่ำกว่า 10,686 บาท/ไร่ เนื่องจากการขายเหมาอ้อยพ่อค้าคนกลางจะให้ราคาที่ต่ำ มีราคาเฉลี่ย 822 บาท/ตัน ซึ่งราคาจากการขายเหมาอ้อยจะได้ราคาที่ต่ำกว่าการขายอ้อยด้วยตนเอง เพราะว่าพ่อค้าคนกลางต้องหักในส่วน of ค่าจ้างแรงงานออก

สรุปผลการวิจัย

จากการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์จากการขายเหมาให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ต้นทุนทางเศรษฐศาสตร์ จะเห็นว่าต้นทุนการผลิตในแต่ละปีจะไม่เท่ากัน เนื่องจากสามารถไว้อ้อยต่อได้อีกโดยเฉลี่ย 3 ปี เมื่อวิเคราะห์ต้นทุนทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยมีต้นทุนทางตรงมากกว่าต้นทุนทางอ้อม สำหรับอ้อยปลูกใหม่มีต้นทุน คือ 144,769.11 บาทต่อปี ส่วนอ้อยต่อมีต้นทุน คือ 84,739.76 บาทต่อปี อ้อยปลูกใหม่มีต้นทุนต่อไร่เฉลี่ย คือ 10,340.65 บาทต่อไร่ อ้อยต่อมีต้นทุนต่อไร่เฉลี่ย คือ 6,052.84 บาทต่อไร่ โดยเฉลี่ย 3 ปีมีต้นทุน 7,482.11 บาทต่อไร่ มีต้นทุนต่อไร่เฉลี่ย 575.55 บาทต่อตัน ซึ่งจะเห็นว่าต้นทุนของอ้อยปลูกใหม่จะมีต้นทุนที่สูงกว่าอ้อยต่อ เนื่องจากอ้อยปลูกใหม่จะมีค่าเตรียมพันธุ์อ้อยและค่าจ้างไถพรวนดิน สำหรับอ้อยปลูกใหม่มีต้นทุนต่อปีเฉลี่ย 782.54 บาทต่อตัน และอ้อยต่อมีต้นทุนต่อปีเฉลี่ย 458.05 บาทต่อตัน

2. ผลการวิเคราะห์ผลตอบแทน ผู้วิจัยจะทำการวิเคราะห์ในระยะเวลา 6 ปี พบว่าเกษตรกรจะทำการปลูกอ้อย 1 รอบต่อปี และทุกปีเกษตรกรคาดว่าจะผลผลิตจะคงที่หรืออาจจะมีการปรับเปลี่ยน/ลดลงไม่ต่างกันมากนักขึ้นอยู่กับกาใส่ปุ๋ยและการกำจัดวัชพืช โดยในแต่ละรอบจะได้ผลผลิต 185 ตันต่อปี มีพื้นที่ในการปลูกอ้อยเฉลี่ย 14 ไร่ และมีจำนวนผลผลิต 13 ตันต่อไร่ ราคาขายเหมาอ้อยต่อตันโดยเฉลี่ยคงที่ คือ 822 บาทต่อตัน ทำให้มีผลตอบแทนที่ได้จากการขายเหมาอ้อยโดยเฉลี่ย 152,070 บาทต่อปี

3. ผลการวิเคราะห์ความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ พบว่ามูลค่าปัจจุบันของผลตอบแทน (PVB) ตลอดระยะเวลา 6 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 734,130 บาท และมูลค่าปัจจุบันของต้นทุน PVC ตลอดระยะเวลา 6 ปี คิดเป็นจำนวนเงิน 661,912.31 บาท โดยมีมูลค่าปัจจุบันสุทธิ (Net Present Value : NPV) เท่ากับ 72,217.70 บาท ซึ่งเมื่อพิจารณาแล้วมีมูลค่า NPV > 0 และเมื่อพิจารณาอัตราผลตอบแทนภายใน (internal rate of return : IRR) พบว่ามีค่าร้อยละ 18.82 ซึ่งมากกว่าอัตราคิดลด (r) ที่มีค่าร้อยละ 6.59 โดยอัตราส่วนมูลค่าปัจจุบันของผลประโยชน์ต่อค่าใช้จ่าย (Benefit Cost Ratio : B/C Ratio) พบว่ามีค่าอัตราส่วน 1.11 ซึ่งมากกว่า 1 จึงสรุปได้ว่า การขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย มีความคุ้มค่าทางเศรษฐศาสตร์ และถึงแม้ว่าเกษตรกรจะได้ราคาขายเหมาจากพ่อค้าคนกลางที่ต่ำกว่าราคาหน้าลาน จากผลการศึกษาพบว่าเกษตรกรที่ขายเหมา ยังคงได้กำไรอยู่ ดังนั้นเกษตรกรที่ขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางสามารถที่จะลงทุนต่อไปได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในเรื่องของผลตอบแทนและความคุ้มค่า ถึงแม้ว่าเกษตรกรที่ขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางจะมีความคุ้มค่าต่อการลงทุน และยังคงได้กำไรอยู่ แต่ถ้าเมื่อเทียบกับการขายอ้อยด้วยตนเองจะได้รับผลตอบแทนที่มากกว่า เนื่องจากพ่อค้าคนกลางต้องหักในส่วน of ค่าจ้างแรงงานออกส่งผลให้การขายเหมาอ้อยจึงได้ราคาที่ต่ำ

2. ถ้าเกษตรกรชาวไร่อ้อยมีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม (โควิตา) การขายเหมาอ้อยให้พ่อค้าคนกลางจะทำให้มีโอกาสในการต่อรองเรื่องของราคาให้ได้ว่าราคาที่สูงขึ้น

3. จากผลการศึกษาอ้อยปลูกใหม่ส่วนใหญ่พบว่าต้นทุนค่าเตรียมพันธุ์อ้อยและค่าจ้างไถพรวนดินมีต้นทุนที่ค่อนข้างสูง เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่จะจ้างเหมาโดยใช้รถปลูกอ้อย ดังนั้นหากเกษตรกรต้องการลดต้นทุนในส่วนนี้ลองควรรักษาหาพันธุ์อ้อยที่มีคุณภาพมาปลูกเองและใช้พันธุ์อ้อยของตนเองมาปลูกเพราะการจ้างเหมาโดยใช้รถปลูกอ้อยจะมีค่าจ้างที่แพง

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาถึงจุดคุ้มทุนของผลผลิตในการปลูกอ้อย

2. ในการศึกษาวิจัยครั้งต่อไปควรที่จะศึกษาผลตอบแทนในแต่ละปีเพื่อเพิ่มความละเอียดในการทำวิจัยสำหรับการปลูกอ้อย

3. ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์การขยายหมากของเกษตรกรชาวไร่อ้อยบ้านวังเลาหัวฝาย ตำบลเอราวัณ อำเภอเอราวัณ จังหวัดเลย ซึ่งอาจมีข้อมูลบางส่วนมีความคลาดเคลื่อน ซึ่งเป็นข้อจำกัดในการศึกษาครั้งนี้ ดังนั้นการทำการวิจัยครั้งต่อไปควรเก็บข้อมูลให้สอดคล้องกับเครื่องมือวิจัยให้ได้มากที่สุด

เอกสารอ้างอิง

เจสัน เฟอร์นันโด. (7 เมษายน 2564). อัตราผลตอบแทนภายใน (IRR).

จาก :Investopedia: <https://www.investopedia.com/terms/i/irr.asp> (17 ตุลาคม)

ณัชนันท์ อัครเดชพาณิชย์, และ ทตม์ แสงสว่าง. (พฤษภาคม –สิงหาคม 2564). การวิเคราะห์ หาดันทุนและผลตอบแทนจากการลงทุนปลูกอ้อยของชาวไร่อ้อยในอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น ปีการเพาะปลูก 2562/2563. วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัย ภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ, 11(2).1-14

ธนาคารแห่งประเทศไทย. (2565). อัตราดอกเบี้ยเงินฝาก เรียกใช้เมื่อ 24 ธันวาคม 2565 จาก:<https://shorturl.asia/Mget6> ยुरีย์ เขตวิจารณ์. (2562). การศึกษาต้นทุนและผลตอบแทน การผลิตอ้อยโรงงานของเกษตรกรรายย่อยในเขตพื้นที่อำเภอกุมภวาปี. รายงานการค้นคว้าอิสระ, บัณฑิตมหาบัณฑิตบัณฑิตวิทยาลัย, มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย, อุตรธานี.

วรินทร์ธ โดพันธ์. (2564). เศรษฐศาสตร์เพื่อการจัดการธุรกิจ. เลย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย.

วรรณิ เขตมนตรี. (10 กรกฎาคม 2565). เจ้าของลานมันพระคุณแม่พืชผล. สัมภาษณ์.

วิชัย ปานสูงเนิน. (9 กรกฎาคม 2565). ผู้ใหญ่บ้านวังเลาหัวฝาย หมู่ 4. สัมภาษณ์.

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย. (3 พฤษภาคม 2564). รายงานสถานการณ์การปลูกอ้อยปีการผลิต 2563/64.

เรียกใช้เมื่อ 28 กรกฎาคม 2565 จาก:<https://citly.me/lwRmt>

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย. (1 กันยายน 2562). รายงานพื้นที่ปลูกอ้อยและผลผลิตอ้อย. เรียกใช้เมื่อ 28 กรกฎาคม 2565 จาก: <https://citly.me/iOhrt>

สำนักงานคณะกรรมการอ้อยและน้ำตาลทราย. (1 กรกฎาคม 2563). แผนที่พื้นที่ปลูกอ้อยและที่ตั้งโรงงานน้ำตาลจังหวัดเลยปีการผลิต 2563/2564. เรียกใช้เมื่อ 28 กรกฎาคม 2565 จาก: <https://citly.me/fmOFJ>

อนุสรณ์ พรหมมาศ. (2558). การวิเคราะห์ต้นทุนและผลตอบแทนการผลิตอ้อยของเกษตรกร ตำบลหนองหญ้าปล้อง อำเภอวังสะพุง จังหวัดเลย. (ปริญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการทั่วไป, มหาวิทยาลัยราชภัฏเลย).